

и Никифоръ — врагътъ всегдашенъ
въ страната лѣе кръвъ-рѣки!
Царь Крумъ едва сега разбира:
предъ Плиска чака Никифоръ.
Тяга сърдцето му раздира,
тъмнѣ царскиятъ му взоръ,
че конницата си разпустна,
войници има малъкъ брой;
предъ гръцкитѣ стрелци изкусни
какво ще стори, Боже мой!
Измжченъ, тжженъ, разтревоженъ —
Царь Крумъ войската си зове:
на северъ да се разположи,
къмъ Дунавскитѣ градове.
Оставя хубавата Плиска
подъ неприятелски станъ
и струва му се, че е близко
смъртѣта надъ родния Балканъ.

*

Нощѣта е тиха, лъчезарна,
луната прѣска свѣтина:
надъ хълмове, гори, чукари,
надъ горда Стара-планина.
На чудно гиздава поляна,
посрѣдъ вѣковенъ тъменъ лесъ,
лежи войската разпиляна,
отъ Плиска чака нова вестъ.
Блещукатъ огньове червени,
палатки мѣркатъ се въ нощѣта, —
шумятъ и пѣятъ, разлюлѣни
отъ вѣтъръ, горскитѣ листа.
Войникъ, потъналъ въ прахъ, долита,
преминалъ ширни равнини,
и всѣки бърза да попита:
какви ли носи новини?
Едва отъдъхналъ, развълнуванъ,
разправя съсь тревоженъ гласъ,
какъ гръцкитѣ войски диктуватъ,
какъ пѣятъ въ Плиска въ тоя часъ.

Гърмятъ проклятия, закани
и непрестанни викове:
честитъ е този, който брани
Родината отъ врагове!

*

Въ разперената си палатка
Царь Крумъ съ войводитѣ седи,
и сжщиятъ войникъ накратко
му казва братскитѣ беди:
— Изслушай ме, царю любими,
прости, че ида съ лоша вестъ;
тяга сърдцето ми обзима
за туй, което стана днесъ!
— Врагътъ лудѣй, бушува

въ Плиска,

рѣки червени вредъ текатъ;
смъртѣта крила простира низко
надъ всѣки пжтъ и кръстопжтъ!
— Войводитѣ въ палата бѣха
и всѣки бѣше въ боя прѣвъ,
и тамъ, где розитѣ цвѣтѣха,
земята се обагри съ кръвъ!
— Иди си почини, войниче,
награда ще получишъ ти, —
герой, храбрецъ те азъ наричамъ,
пазачъ — на царскитѣ врати!
Предъ Крума всичкитѣ войводи
стоятъ съ наведени глави.
Тежи имъ, сякашъ, небосвода,
и никой дума не мълви.

*

— Ти победи, о, Никифоре, —
писмо-молба му праща Крумъ, —
изби стотици наши хора,
покри съсь жертви всѣки друмъ!
Ако богатства ти копнѣнешъ —
вземи ги миромъ, безъ война;
недей напусто кръвъ да лѣнешъ,
върви си въ твоята страна!